Anton Valur Jónsson

Dagur í lífi sérnámslæknis í lyflækningum

Dagur í lífi læknis í fæðingarorlofi

Yfirmaðurinn gefur stundum grænt á stuttan lúr.

7:30 Á fætur. Á nú sjö vikna gamlan yfirmann, hverjum þykir heimurinn of spennandi til að eyða tímanum í vitleysu eins og svefn. Valdi sér neðri mörk normsins og sefur um 8 klukkustundir á sólarhring. Yfirmaðurinn er alltaf frábær, þó stundum meira frábær og stundum minna frábær. Svaf um fjóra tíma í tveimur skorpum þessa nóttina, hefur sýnt betri takta. Að sofa á daginn, vart til í myndinni.

8:00 Samið við yfirmanninn. Slafra í mig matarafgöngum gærdagsins, þá beint í útifötin og rakleiðis út í bíl. Stefni á Akranes, tók þar mín fyrstu skref sem útskrifaður læknir, krefjandi en jafnframt gefandi tími.

10:00 Allt fór að óskum. Yfirmaðurinn svaf í hartnær tvær klukkustundir í bílnum.

Tvinnbíllinn í hleðslu og tíminn nýttur í að nema sænsku í Duolingo: „Mjölk och kaffe, kaffe och mjölk“.

Dabblað við finnsku í leiðinni, því… hví ekki?: „Kuka sinä olet? Minä olen Anton.“

Sá sem þetta ritar er kominn með ST-stöðu í nýrnalækningum við Sahlgrenska sjúkrahúsið. Þangað stefnt síðsumars.

10:15 Yfirmaðurinn vakinn. Peli og bleyjuskipti. Yfirmaðurinn hefur einstakt lag á því að gera þarfir sínar í ferska bleyju um leið og hún er komin á. Að lokum urðu þetta þrjár kúkableyjur og ein pissubleyja í einni atrennu. Fjölskyldufaðirinn nú orðinn doktorand í bleyjuskiptum í aftursæti bíls.

11:00 Gengið um Akranes. Komið við í Kallabakarí. Fínt pleis. Hlusta á „Frága Doktorn.“

12:00 Sorpa á heimleiðinni. Löng röð. Yfirmaðurinn vaknar um leið og rennt er inn á planið, auðvitað. Verið iðinn við leikinn „henda, gefa, selja“ í undirbúningi flutninga. Frúin deilir ekki yndi mínu af þeim góða leik.

13:00 Fylgist með mömmunni æfa sig í sænsku, sú hefur búið í Danmörku. Rifja upp sögu í atvinnuviðtalinu hjá Sahlgrenska, til þeirra var beint dönskum manni, tekið fram að túlkur væri óþarfur því maðurinn tali jú ENSKU. Mér finnst þetta enn alltof fyndin saga. Frúin deilir ekki andúð minni á dönsku og finnst þetta ekki eins fyndið, brosir þó út í annað. Rotast síðan í tvo tíma. Yfirmaðurinn hjá mömmunni.

17:00 Fjarkonsúlt við bróðurdóttur mína í Svíþjóð. Gælurottan hennar „Api“ beit hana í höndina (sönn saga), eitt spor saumað, vill nú taka sauminn sjálf. Segi eitthvað gáfulegt og ábyrgt.

18:00 Göngutúr með yfirmanninum. Ræðum tollastríð Trumps. Yfirmaðurinn sofnar er líður á. Mamman fær tíma fyrir sig, á þar inneign þar eð ég tek einn dag í viku á göngudeild nýrnalækninga. Þess utan í „orlofi“ (frítíminn nú langtum minni en nokkru sinni í >100% vinnu, húsmæður fyrri tíma fá allt lof heimsins).

20:00 Versla inn. Soðnar pylsur. Óþverramatur en bragðgóður. Frúin „reynir“ að innleysa brunatryggingu heimilisins, angan brennandi gúmmís minnti hana á pott fullan af snuðum og pelatúttum, allt vatn löngu gufað upp. Mun leggja til í næstu útgáfu ICD, kóðann: „transient amnesia of parents of the newborn child.“

22:30 Yfirmanninum verið ruggað, huggað, verið „shhh“að og gefinn peli. Svæfi nánast sjálfan mig fremur en yfirmanninn sem er lítt áhugasamur um svefn. Mamman kemur inn og svæfir á þremur mínútum. Blendnar tilfinningar aðdáunar og pirrings taka við. Skrifa þessa galdra móðurinnar á nýgefinn pela. Tek úr þvottavélinni sem kláraði fyrir einhverjum klukkutímum síðan. Þessi grein rituð og svo horft á heiladautt efni.